

NY VERDEN kampen for åndelig og moralsk opprustning

GRUNNLAG SOM HOLDER?

Mot og humør går opp og ned med oljepri-sene hos nordmenn landet over. Vi har satset for sterkt på oljen, mener mange. Om vi bare hadde fulgt de klokes råd og prioritert næringsliv på land minst like meget som offshore-virksomheten.

Om vi er off-shore eller landbasert, er det viktig å spørre om fundamentet vi har bygget på som folk er solid nok. Det er et vanskeligere spørsmål for både politikere og menigmann.

Vi lever i en verden hvor svært få mennesker kan ta ubesværet rikdom for gitt, slik mange av oss har vennet oss til. Hvor rikdom og fattigdom lever side om side, er fundamentet for en god utvikling svakt. Det kan styrkes ved solidaritet, på tvers av grensene mellom interessegrupper og kontinenter. Slik solidaritet innebærer alltid en risiko, og ofte et offer. Det hjelper å kunne stole på Guds forsyn, som enkelte og som folk.

Hva betyr det for våre holdninger her og nå? Bare noen forslag:

- En ny arbeidsdisiplin over hele linjen som gjør ære på lønnen vi mottar.
- At vi i enhver sammenheng setter menneskers behov foran egen vinning.
- At sur krangel ut fra gruppeinteresser og prestisjehensyn legges til side.
- At vi har en visjon for hverandre, istedenfor å rette fingeren mot fiender og syndebukker.
- En ny vilje til å gå i oss selv for å kunne inspirere andre. Å lytte i stedet for å belære. (Våre egne prinsipper og overbevisninger behøver vi ikke forlate av den grunn.)

ILO OG MRA

FNs arbeidsorganisasjon (ILO) avholdt sitt årlige møte i Geneve i juni, med representanter for regjeringene, arbeidstakerne og arbeidsgiverorganisasjonene i samtlige medlemsland. På dagsordenen sto beskyttelse for alle av verdens arbeidende befolkning som er uten økonomisk og sosial sikkerhet (3 av 5).

40 av deltakerne kom til en lunsj på Moralsk Opprustnings innbydelse. Et betydningsfullt trekløver talte ved anledningen: Francis Blanchard, ILO's daglige leder, John Löfblad, generalsekretær i det internasjonale bygnings- og trearbeiderforbundet og Jones Neves Filho, visepresident i det brasilianske industriforbundet. Korte utdrag av de tre talene følger:

Löfblad:

Under jakten på økonomisk suksess og fremgang har vi i industrinasjonene glemt respekten for den menneskelige faktor.

Partier og organisasjoner er ikke til for sin egen skyld. Vi lar småting splitte oss, men vi må samarbeide hvis sivilisasjonen skal overleve. Jeg kan bare takke MRA for bidraget til forståelse mellom forskjellige interessegrupper- og mennesker.

Neves Filho:

Jeg vil gjerne si noe som ikke alltid kommer til uttrykk i ILO: Forandring i mennesker er nøkkelen til løsninger. De som har for mye, blir slaver av det de eier. Vi må lære å være tilfreds når våre egne behov er dekket, så det blir nok igjen til andre.

Som leder av en liten industri i et u-land, står jeg overfor et dilemma: Skal

Forts. side 4

SVEITSISK ANERKJENNELSE FOR CAUX

Caux's 40 års jubileum ble feiret ved åpningen av sommerens konferanse den 12. juli. Det var en fest, med 800 mennesker samlet til en kjempe-buffet i matsalen som var ryddet for anledningen.

Det offisielle Sveits kom for å hedre Caux, blant dem parlamentets visepresident, presidenten i Røde Kors' Internasjonale Komite og representanter for den katolske og protestantiske kirke. Reportasjer fra Caux var i Kveldsnytt på de to store fjernsynskanaler (fransk og tysk).

En av talerne var regjeringspresident i kantonet Vaud, hvor Caux ligger, sosialdemokraten Daniel Scmutz. "Jeg blir vunnet av Caux's understreking av moralnormer i byggingen av en fredelig og rettferdig verden," sa han. "Det er noe annet enn determinismen til høyre og venstre som legger hovedvekten på økonomiske og politiske fakta, på det allmektige marked eller den allmektige stat."

På vegne av de mange diplomater som også var kommet til feiringen, talte Japans FN-ambassadør i Geneve, Kazu Chiba. Han beskrev japanernes interesse for MRA, som gikk tilbake til 1950, da den første offisielle delegasjonen fra Japan etter krigen kom til Caux.

En annen som vurderte Caux i jubileumsuken var Kardinal Franz König fra Wien. "Jeg er overbevist om at Guds ånd er i arbeid her," sa han. "Gjennom 40 år er det samlet en rikdom av erfaringer i Caux. Her lærer mennesker, uansett kulturell bakgrunn, å ta opp seg selv til kritisk vurdering. Her møtes representanter for forskjellige livsfilosofier. Kan det ikke være en oppgave for Moralsk Opprustning å innlede en felles tenkeprosess, en dialog mellom Øst og Vest, til tross for forskjellene i tenkemåte og ideer?"

Også et medlem av det franske parlamentet, Jean-Marie Daillet, ga uttrykk for sin tro på at Caux enda bare er ved begynnelsen av sitt arbeid.

Den 16. juli ble den nordiske ungdomsrevyen, som har fått den endelige tittelen

"Hvem narres?", vist på norsk og svensk. Den ble mottatt med stående applaus fra det internasjonale publikumet. På møtet dagen etter ble de unge nordboerne spurt ut om bakgrunnen og målet for revyen: "Vi er ikke gamle og vi har ikke alle svarene," sa en av dem. "Men vi vil gi våre venner håp og bryte den onde sirkelen av kynisme hvor alt sentreres om oss selv."

Vises på Østlandet

"Hvem narres" vil stå til disposisjon for forestillinger på Østlandet fra ca. 25. september. De 25 deltakerne samles i Oslo fra 1/9 til dels for å jobbe for å dekke utgifter og til dels for en siste finpussing. Nærmere opplysninger ved henvendelse til "Revyen Hvem Narres", postboks 3018 Elisenberg, 0207 Oslo 2. Tlf. (02) 446478.

NORDISK KUNSTUTSTILLING

Ett innslag under 40-års feiringen i Caux var en nordisk kunstutstilling. Tekstilkunstneren Molle Cecilie Major og samekunstneren Hans Ragnar Mathisen var de norske deltakerne. Finland, Island og Sverige var også representert.

JAMAICA

Et MRA-seminar ble arrangert i Jamaica i vår, i Folkets hus i Walkerswood, St. Ann. Blant talerne var Jamaicas ambassadør til UNESCO og tidligere formann for Jamaicas Arbeiderparti, Hector Wynter. Han foreslo et permanent MRA-senter for det karibiske området i Jamaica.

USA

I Cincinatti, Ohio, ble det holdt en ungdomssamling i månedsskiftet juni-juli. Det kom unge fra hele USA, fra Kanada og fra Latin-Amerika. Studenter i USA fra andre kontinenter var også med. Flere av deltakerne kom senere på sommeren til Caux.

Alec Smith fra Zimbabwe holdt hovedtalen ved åpningen av en konferanse om fredsskapende arbeid i Denver i juni. Ambassadør John McDonald kalte Smiths historie "et klassisk eksempel på uformelt diplomati". Tilhørerne bombarderte ham med spørsmål om hvordan han som tidligere narkoman og dropout var blitt en katalysator for konstruktiv forandring av samfunnet.

TILBAKE I UGANDA

En MRA-gruppe på ti fra Storbritannia, Sverige, Holland, Kenya, Zimbabwe, India og USA besøkte Uganda i mai, på invitasjon fra medlemmer av president Musevenis nye regjering. Innbyderne hadde uttrykt håp om at gruppen kunne bidra til forsoning i landet og til å motvirke korrupsjonen i kjølvannet av 20 års borgerkrig. To av deltakerne i gruppen forteller:

"Inflasjonen er blitt redusert fra 200%, men er ennå høy. En av våre venner arbeidet sju dager i uken selv om hans kone også hadde jobb, for å kunne overleve. Men mye er blitt annerledes siden i mars (da en annen MRA-gruppe besøkte landet.) Folk flest går i gatene uten frykt, til og med etter mørkets frembrudd, og planter sine avlinger med håp om å kunne høste dem.

Det er behov for hjelp på alle nivåer, fra gjenoppbygging av landets indre strukturer til klær, medisiner, papir og lærebøker. Alle vi møtte - statsråder, biskoper, professorer, lærere, studenter, foreldre, radiofolk - understreket at landets største behov er en moralsk rehabilitering.

Stammemotsetningene og korrupsjonen som gjorde Ugandas tragedie mulig er ennå del av landets virkelighet. Regjeringens kampanje for forsoning og mot korrupsjon må ta sikte både på den enkelte borger og på fellesskapet. En lærer beskrev de unges situasjon: "De stoler ikke på noen lenger. Gutter og piker vet ikke hvordan de skal forholde seg til hverandre, annet enn å kreve. De har ingenting å leve for."

Vi brakte bøker, filmer og video-programmer. Vi fortalte om hva vi selv har opplevet av forvandling i karakter og motiver, av tilgivelse og forsoning, av et gjenoppbygget familieliv, av holdningsskapende undervisning i skolen. Vi forlot landet med nye vennskaper for livet og med vissheten om at lyset som holder på å overvinne mørket i Uganda, kan vise veien videre."

To statsråder gruppen møtte hadde tatt del i en MRA-konferanse i Kenya som studenter i 1964. Der hadde de sett filmen "Frihet" og lært å lytte til Gud. De hevdet at denne erfaringen hadde hatt varig virkning på dem.

SENTER FOR DET SØRLIGE AFRIKA

Farmen Coolmoreen i Zimbabwe ligger lett tilgjengelig med tog, buss eller bil fra alle deler av landet, to timer fra Bulawayo i sør og tre timer fra Harare i nord. Folk kommer dit for å finne løsninger på personlige og nasjonale problemer. Coolmoreen har stillhet og romslighet nok til at de kan legge til side stress og travelhet og snakke om det mest essensielle.

I denne kritiske tiden for det sørlige Afrika og for hele det afrikanske kontinent er behovet for et slikt sted åpenbart. Det er et senter viet til MRAs arbeid, materielt uavhengig gjennom egen gårdsdrift.

Unge afrikanere trenes

Ungdom fra sju afrikanske land, Europa, Asia og Australia, kom for å ta del i en konferanse ved Coolmoreen etterfulgt av en landsomfattende aksjon i april og mai.

Afrikanere, boere og engelske fra Sør-Afrika fortalte om sine egne erfaringer, og hvordan et liv basert på Guds ledelse og forvandling i dem selv bidro til rettferd og enhet.

Den internasjonale gruppen studerte MRAs grunnprinsipper. Det ble også holdt et kort seminar for unge fra distriktet omkring farmen. Det resulterte i mange beslutninger om å bringe personlige forhold i orden, be om tilgivelse, levere tilbake stjålne saker og la Gud helbrede hat og bitterhet. Folk fra området ble også invitert til en "åpen dag" på Coolmoreen første søndag i de etterfølgende måneder.

Steven Sibare, som er ansvarlig for Coolmoreen-sentret, sa: "Gud har brukt vår innsatsvilje og de personlige ofre som deltakerne har bragt. De unge vi har møtt her i landet har gjort noe med vår utfordring."

På reisen i Zimbabwe møtte gruppen blant andre bonden John Musekiwa fra området nær grensen til Mocambique. John hadde selv lært MRA å kjenne under frigjøringskampen. Han mottar nå en strøm av flyktninger fra de krigsherjede områdene i nabolandet. "Jeg må holde hjertet og hjemmet mitt åpent," sa han, "selv om det betyr at jeg ikke kan spare opp til mine egne barn."

sakset

Dagbladets forhold til Oxford er interessant, fordi det gir et bilde av hvordan kulturradikalerne, først og fremst motdagistene, opplevde det som skjedde.

Før Oxfordbevegelsen kom, hadde de så godt som inkassert seieren over kristendommen... Men her fremstår en religiøsitet de ikke er i stand til å vurdere som harmløs og ufarlig, men som fenger, endog blant eliten. En ny type vekkelse slår inn i deres eget miljø, vinner kjendiser og intellektuelle og erobrer mediene....

Når Sigurd Hoel skriver jubileumsartikkel om Holberg, som var født 150 år før, handler den like meget om Oxford som om jubelanten, og når Johan Borgen presenterer ukens portrett av legen, psykoanalytikeren Trygve Braatøy, skriver han så meget om Oxford at han må gripe seg i det: "Men dette skal ikke være om Oxfordbevegelsen." Det er ikke lett å samle seg om ett når man har hodet fullt av noe annet.

Hvorfor så distraheret? For Mot Dag og Dagbladet hadde kristendom og kirke sunget på siste vers noen år. Nå kunne de ikke unngå å høre at det ble sunget et nytt, høyt og tydelig og til friske takter.

Ove Hestvold, Dagbladet 16.7.86.

- Jeg liker mennesker som bor i (Holmenkoll)"åsen" også, jeg. Jeg har ikke noe behov for å uttrykke uvilje mot folk hverken fordi de er fra den ene eller den andre kant av landet. ... Jeg er forøvrig glad for at jeg ikke må gå til personlig krigføring mot mennesker som ikke deler mine politiske synspunkter. Jeg har sett for meget av det i andre land, der konfliktene er så enorme at Norge blir en idyll i forhold. Så jeg klarer ikke å

mobilisere noe hat til mennesker som tenker annerledes enn meg.

Jens Stoltenberg, Aftenposten 26.7.86

Bare i en verden hvor det er solidaritet kan det være fred. Sann solidaritet kan ikke begrenses til en gruppe, klasse, religion eller nasjon. Da blir det en form for egoisme. Det er ikke spørsmål om å søke å vinne over andre men å ha et åpent sinn for behovene hos dem som ikke er i stand til å sørge for seg selv. Soliaritet må ikke ekskludere, men inkludere andre, i erkjennelsen av at ens egne interesser er best tjent ved at andres rett blir respektert.

Den tyske forbundspresidenten Richard von Weizsäcker i en tale ved årets ILO-konferanse i Geneve.

ILO OG MRA

Forts. fra side 1

Jeg bøye meg for korrupsjonen eller gi opp? Det er en utfordring som kan ødelegge et menneske og ryste en familie eller et samfunn. Den setter hele vårt indre verdissystem på prøve. Men min egen erfaring er at hvis vi nekter å begi oss ut på korrupsjonens og intrigenes hengemyr, så kan vi bli ledere som bringer forandring i både menneskers og nasjoners liv.

Blanchard:

Jeg avslo fire offisielle lunsjer for å være her i dag. Igjen slår jeg fast at ILOs og MRAs arbeid løper sammen. Denne lunsjen har styrket vår overbevisning om at det ikke blir noen ekte forandring av samfunnet uten en ny innstilling hos menneskene. Jeg anbefaler dere et besøk i Caux, med den anledning til ro og ettertanke som tilbys der."

To søndager på rad fulgte ca. 50 av ILO-delegatene Blanchards anbefaling og besøkte Caux. Blant dem var tre lands arbeidsministre og hele Ugandas delegasjon. Samtidig som en internasjonal MRA-gruppe befant seg i Uganda (se innsiden).

NY VERDEN vil fremme en kristen revolusjon, som forandrer både menneskers holdninger og samfunnsforholdene, bygget på absolutte moralnormer og Guds ledelse.

Utgever: Moralsk Opprustning, Postboks 3018 — Elisenberg, 0207 Oslo 2.
Tlf. 44 64 78. Postgiro 5 12 57 94. Bankgiro 6030.05.08831.

Ansvarlig: Jens J. Wilhelmsen.